

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Casa Județeană de Pensii Botoșani

Motpart: Polixeni Guletsou

Tolkningsfråga

Ska artikel 7.2 c i förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽¹⁾ tolkas så, att den är tillämplig på ett bilateralt avtal som två medlemsstater har ingått före förordningens tillämpningsdatum enligt vilket de förpliktelser med avseende på socialförsäkringsförmåner som den ena staten har gentemot sådana medborgare i den andra staten som har haft status som politiska flyktingar i den första staten och sedermera återvänt till den andra staten, ska upphöra i utbyte mot att den första staten utger ett schablonbelopp för betalning av pensioner och för täckning av den period för vilken socialförsäkringsavgifter har betalats in i den första staten?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 22 november 2013 — Vereniging Somalische Vereniging Amsterdam en Omgeving (Somvao) mot Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Mål C-599/13)

(2014/C 24/22)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vereniging Somalische Vereniging Amsterdam en Omgeving (Somvao)

Motpart: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Tolkningsfrågor

1. Erbjuder rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾ av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, eller artikel 53b.2 c i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ⁽²⁾ av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, senast ändrad genom rådets förordning (EG, Euratom) nr 1995/2006 ⁽³⁾ av den 13 december 2006, en rättslig grund med stöd av vilken de nationella

myndigheterna till nackdel för stödmottagaren kan ändra och återkräva ett redan fastställt stöd som erhållits från Europeiska flyktingfonden?

2. Utgör artikel 25.2 i rådets beslut 2004/904/EG ⁽⁴⁾ av den 2 december 2004 om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2005–2010 en rättslig grund med stöd av vilken de nationella myndigheterna till nackdel för stödmottagaren kan ändra och återkräva ett redan fastställt stöd som erhållits från Europeiska flyktingfonden, utan att det är nödvändigt att sådan behörighet föreligger enligt nationell rätt?

⁽¹⁾ EGT L 312, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 248, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 390, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 381, s. 52.

Överklagande ingett den 22 november 2013 av Galp Energia España, SA, Petróleos de Portugal (Petrogal), SA, Galp Energia, SGPS, SA av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 16 september 2013 i mål T-462/07: Galp Energia España, SA, Petróleos de Portugal (Petrogal), SA, Galp Energia, SGPS, SA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-603/13 P)

(2014/C 24/23)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Galp Energia España, SA, Petróleos de Portugal (Petrogal), SA, Galp Energia, SGPS, SA (ombud: advokaten M. Slotboom)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

— upphäva domen i överensstämmelse med yrkandena i förevarande överklagande, och/eller ogiltigförklara artiklarna 1, 2 och 3 i beslutet i den mån de avser klagandena, och/eller ogiltigförklara artikel 2 i beslutet i den mån böter har påförts klagandena eller sänka de böter som har påförts klagandena i artikel 2 i beslutet,

— upphäva domen och återförvisa målet till tribunalen för att denna ska avgöra målet i sak mot bakgrund av den vägledning som domstolen tillhandahåller, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klagandena yrkar att den överklagade domen ska upphävas och anför följande grunder till stöd för deras talan:

Tribunalen har tillämpat artikel 81.1 EG felaktigt, förvrängt bevisningen, underlåtit att iakttä de processuella reglerna om bevisvärdering och åsidosatt principen om oskuldspresumtion i artikel 48 i stadgan om de grundläggande rättigheterna när den fann att kommissionen inte kunde anses ha olagligen slagit fast att parterna hade deltagit i en samordning av priser "ända fram till år 2002". Tribunalens slutsats är dessutom bristfälligt motiverad.

Tribunalen har tillämpat artikel 81.1 EG felaktigt, förvrängt bevisningen, underlåtit att iakttä de processuella reglerna om bevisvärdering, åsidosatt principen att domstolen inte dömer utöver vad som har yrkats av parterna (*ultra petita*), rätten till en rättvis rättegång, och rätten till försvar (rätten att yttra sig) när den slog fast att parterna kunde anses vara ansvariga med avseende på övervakningssystemet och mekanismen för kompensation, och att det därmed inte var nödvändigt att ändra grundbeloppet för böterna.

Tribunalen har åsidosatt den grundläggande rätten för parterna att yttra sig inom en skälig frist.

Överklagande ingett den 25 november 2013 av Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG mot den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 16 september 2013 i mål T-386/10, Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG mot Europeiska kommissionen

(Mål C-604/13 P)

(2014/C 24/24)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (ombud: H. Janssen och T. Kapp, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens dom (fjärde avdelningen) av den 16 september 2013 i mål T-386/10 i dess helhet samt ogiltigförklara kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 i ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning, såvitt beslutet rör klaganden,

— alternativt, sätta ned de böter som klagandena erlagts i det omtvistade beslutet,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klagandena åberopar följande grunder till stöd för sitt överklagande

För det första åsidosatte tribunalen artikel 23.3 i förordning nr 1/2003⁽¹⁾, legalitetsprincipen, likabehandlingsprincipen och proportionalitetsprincipen när den tolkade artikel 23.2 andra meningen i förordning nr 1/2003 som en maximigräns och därigenom underlät att konstatera att kommissionens fastställande av bötesbeloppet var rättsstridigt. Därigenom gjorde tribunalen det omöjligt för sig själv att rättsenligt sätta ned böterna.

För det andra åsidosatte tribunalen artikel 23.3 i förordning nr 1/2003, eftersom den inte konstaterade att 2006 års riktlinjer var rättsstridiga genom att inte beakta varaktigheten och allvaret vid överträdelser av enproduktföretag.

För det tredje underlät tribunalen att fastställa att kommissionen borde ha utnyttjat sitt bedömningsutrymme enligt punkt 37 i 2006 års riktlinjer på så sätt att den för enproduktföretag borde ha fastställt ett bötesbelopp under tioprocentsgränsen.

Tribunalen åsidosatte dessutom förbudet mot retroaktiv verkan genom att slå fast att kommissionen lagligen beräknade böterna enligt 2006 års riktlinjer.

Vidare gjorde tribunalen en felaktig rättslig bedömning vid beräkningen av det bötesbelopp som ålagts klaganden och när det gäller den geografiska utbredningen, omständigheten att deltagandet endast avsåg en av tre produktgrupper och klagandens underordnade roll.

Slutligen åsidosatte tribunalen principen om prövning inom skälig tid.

⁽¹⁾ EUT L 1, 2003, s. 1.

Överklagande ingett den 25 november 2013 av Compañía Española de Petróleos (CEPSA), S.A. av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 16 september 2013 i mål T-497/07, CEPSA mot kommissionen

(Mål C-608/13 P)

(2014/C 24/25)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Compañía Española de Petróleos (CEPSA), S.A. (ombud: O. Armengol i Gasull och J.M. Rodríguez Cárcamo, abogados)